

De politiek als kristallen bol

Wie op beelden zoals die uit het Engelse Parlement hoopt bij de raadscommissie voor Milieu, Vervoer, Sport en Recreatie komt bedrogen uit. Geen bevroren speeches, interrumperende raadsleden, in het nauw gebrachte wethouders. Ondanks de onderwerpen 'HOV om de zuid' en door de binnenstad was er geen vuurwerk te bespeuren. De tomaten bleven ook keurig in de boodschappentas op de publieke tribune en de voorzitter hoefde niet in te grijpen. Voorzitten van een raadscommissie lijkt dan ook meer een kwestie van techniek dan van emotie.

Ook de voorzitter van de raadscommissie Pascale Georgopoulou leidt eerder bekwaam dan bevroren de commissie en de raadsleden houden zich strikt aan de regels, alleen de spreektijd wordt nog weleens overschreden. Pascale Georgopoulou: "Dat lijkt zo, veel onderwerpen zijn nogal technisch of procedureel van aard, maar hebben toch consequenties voor burgers in Utrecht. Het taalgebruik is soms wat onduidelijk. Maar dat heeft veel met het vakjargon te maken. En eerlijk gezegd ben ik daar ook niet vrij van, gezien de aard van mijn werkzaamheden." Pascale heeft Grieks en communicatiewetenschappen gestudeerd in Groningen en Amsterdam en werkt op dit moment als adjunct-directeur Stichting Omroep Allochtonen: een instelling die zich bezighoudt met de positie van de migrant in de media. Aandacht voor de emancipatie van minderheden heeft ze altijd al gehad. Zelf is ze uit Griekenland afkomstig en op haar vijftiende naar Nederland gekomen. In haar studententijd was ze zeer actief en vond ze regelmatig

de gemeente als gesprekspartner op haar weg. Ze vroeg zich af wat het zou zijn om aan de andere kant van de tafel te zitten en die ervaring doet ze nu op. Pascale Georgopoulou: "Inhoudelijk hoef ik er natuurlijk geen verstand van te hebben. Het gaat er bij mijn functie juist om dat je met wat distantie de discussies in goede banen kunt leiden. Wat betreft de agenda en alle stukken van de commissie wordt alles prima geregeld door ervaren mensen uit de gemeente. Op zich merk ik ook weinig verschil vanuit welke dienst iets komt. Wel is het zo dat de aandacht voor verkeer op dit moment groot is. De stukken over verkeer ademen soms een technische sfeer uit, inherent aan beleidsmedewerkers en technici, maar het staat weleens haaks op de beleving van mensen die het aan den lijve ervaren. En waar natuurlijk ook een spanning in zit is het gedetailleerde karakter van de ambtelijke voorstellen, terwijl je vanuit de politiek op hoofdlijnen wil discussiëren. Discussies als UCP of HOV zijn soms buitengewoon ingewikkeld en het duurt ook vrij lang voordat je erin zit. Terwijl het over heel wezenlijke zaken gaat."

Zelf woont ze in Kanaleneiland en ziet ze met spanning de aansluiting met Leidsche Rijn tegemoet, de brug die Kanaleneiland met de polder Papendorp zal verbinden. Merkt ze als bewoner van Kanaleneiland veel van de dienst Stadsontwikkeling? Pascale Georgopoulou: "Ik praat liever over de gemeente dan over een dienst, dan vind ik meer herkenbaar. Betaald parkeren is er niet in Kanaleneiland, dus ik hoef niet regelmatig bij Bureau Parkeren aan de Ravellaan te komen. Met mijn man heb ik daar soms discussies over, die haalt mij weleens op met de auto als het laat wordt op het stadhuis. Hij is minder te spreken over de zogenaamde autoluwe binnenstad. Zelf vind ik het wel geslaagd en onze wethouder, Hugo van der Steenhoven, heeft hiermee wel zijn nek uitgestoken. Met de andere wethouder in de commissie, Herman Kernkamp kan ik ook goed opschieten. Iemand met zoveel ervaring, daar kun je veel van leren."

Op de vraag of ze nog verdere politieke aspiraties heeft, zegt ze: "Ik vind de politieke wereld interessant maar het is als een kristallen bol: overal waar je kijkt, zie je jezelf. Het is een kleine wereld en daarbuiten zijn er nog genoeg andere interessante zaken."

● Hennie Zoontjes

